

מזלג חלבי בבשר שבצלחת

שו"ע יו"ד סי' צד

ז בשר רותח שחתכו בסכין חולבת כל החתיכה אסורה אם אין בה ששים כנגד מקום הסכין שחתך הבשר ... הגי'ה, וכל זה בבשר רותח בכלי ראשון.

ש"ך שם

ל וכל זה בבשר רותח בכלי ראשון. דעת האיסור והיתר ... דאפילו בכלי שני נדון ככלי ראשון כל זמן שהיד סולדת בו וצריך הגעלה הואיל והוא דבר גוש ... שאינו צלול.

ט"ז שם

יד וכל זה בבשר רותח כו'... האיסור והיתר [כתב] ... בזה לאיסור ... ולא דמי לכלי שני דבדבר יבש ליכא דפנות המקררות ומבשל מיהא כל זמן שהיד סולדת בו, ואם אין בו ס' הבשר אסור אפילו בהנאה ... וכך הם דברי רש"ל ... כל דבר שהוא גוש דכל זמן שהיד סולדת בו עומד בחמימותו ומפליט ומבליע שפיר.

שו"ע או"ח סי' שיח

יט אסור לטוח שמן ושום על הצלי בעודו כנגד המדורה, אפילו נצלה הצלי מבעוד יום, דמכל מקום יתבשל השום והשמן.

מ"א שם

מה כנגד המדורה, לאו דוקא, דה"ה אם הוא רותח שיד סולדת בו ... דדבר שהוא גוש אפילו בכלי שני מבשל, וכ"ש צלי.

שוע"ר שם

לא אסור לטוח שמן ושום על גבי הצלי בעודו חם שהיד סולדת בו אפילו נצלה מבעוד יום דמכל מקום יתבשל השום והשמן.

שוע"ר סי' תנא

נה הרחת (שקורין שובי"ל) שמכניסין בה הלחם לתנור ומוציאין בה מן התנור אינה נכשרת על ידי הגעלה לפי שהיא בולעת מן החמץ על ידי חום האור בלבד בלי שום משקה ולפיכך צריך ללבנה באור ליבון גמור כדינו כבולעו כך פולטו ואם היא של עץ אין לה תקנה וצריך לקנות חדשה.

נח השולחנות ... נהגו כל ישראל להגעילן על ידי עירווי מכלי ראשון לפי שלפעמים נשפך עליהם מרק מן הקדירה וכבולעו כך פולטו ... ועכשיו נוהגין במדינות אלו להגעילן על ידי עירווי עם אבן מלובן לפי שלפעמים מניחים עליהם פשטיד"א חמה (פת חמה).

סה ומי שרוצה להשתמש בפסח על גבי התנור מניח עליו חתיכת ברזל או שאר דבר שאין משתמשין בו בפסח ועל גבי זה הדבר המפסיק מותר להניח אפילו מאכלים חמים בשעה שהתנור מתחמם בפסח אבל אם הניח סדין עליו אין להניח על הסדין אלא מאכל צונן בשעה שהתנור צונן.

שו"ת צ"צ סי' סה

ע' ט"ז סי' צ"ד ס"ק י"ד העתיק בדברי האו"ה מבשל ואסור בהנאה, אבל בדברי מהרש"ל מבואר רק מבליע ומפליט...

המ"א בא"ח סי' שי"ח ס"ק מ"ה דאסור לטוח שום או שמן על הצלי אפי' אינו אצל האש כו', י"ל דדין דצלי דהתם לא שייך כלל לדין דדבר גוש בכלי שני דפליגי האו"ה ורש"ל עם רמ"א, דהאו"ה ורש"ל מיירי בבשר מבושל בקדירה ואח"כ הוציאוה מהקדירה ונתנוה בכלי קר ... אבל בבשר צלי שנצלה על האש ממש, הרי בשעה שהיתה על האש היתה בודאי כלי ראשון, ע"כ גם לאחר שסלקוה מהאש דין כלי ראשון יש לה ממש, דאיזה שינוי הי' בה שתאבד שמה הראשון, כיון שלא הריקוה מכלי אל כלי ממילא טעמו וריחו וחומו לא נמר ... ולזה נתכוין המ"א לשם במ"ש וכל שכן צלי, ר"ל כיון דיש דיעות בדבר גוש אפי' בכלי שני (דהיינו כשהריקוהו מהקדירה לכלי שני) מבשל, וכל שכן צלי שלא הוריקוהו שהוא כלי ראשון ממש.